

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר במדבר
פרשת שלח לך

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

קְבֵרוֹת הַתְּאוּה מִי־שֵׁם קְבֵרוֹ
 לֵה אֶת־הָעַם הַמִּתְאַוִּים: מִקְבֵרוֹת
 הַתְּאוּה נִסְעוּ הָעַם חֲצֹרוֹת
 וַיְהִיו בַּחֲצֹרוֹת:

יב וַתִּדְבֹר מִרִּים וַאֲהֲרֹן בְּמִשָּׁה
 עַל־אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכִּשִּׁית אֲשֶׁר
 לָקַח כִּי־אִשָּׁה כִּשִּׁית לָקַח:
 ב וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אֶךְ־בְּמִשָּׁה דִּבֶּר
 יְהוָה הֲלֹא גַם־בָּנוּ דִּבֶּר וַיִּשְׁמַע
 ג יְהוָה: וְהָאִישׁ מִשָּׁה עֲנוּ מֵאֹד
 מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
 הָאֲדָמָה:

ד וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּתֹאֵם אֶל־
 מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מִרִּים
 צֵאוּ שְׁלֹשְׁתֵּכֶם אֶל־אַהֲלֵ מוֹעֵד
 ה וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשָׁתָם: וַיֵּרֶד יְהוָה
 בַּעֲמֹד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל
 וַיִּקְרָא אֶהֲרֹן וּמִרִּים וַיֵּצְאוּ
 ו שִׁנְיָהִם: וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ־נָא

דְּבָרֵי אִם־יִהְיֶה נְבִיאֵכֶם יְהוָה
 בַּמֶּרְאֶה אֱלֹוֹ אֶתוֹדֵעַ בַּחֲלוֹם
 ז אֲדַבֵּר־בּוֹ: לֹא־כֵן עֲבָדֵי מֹשֶׁה
 ח בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא: פֹּה
 אֶל־פֹּה אֲדַבֵּר־בּוֹ וּמֶרְאֶה
 וְלֹא בַחֲדִידוֹת וּתְמִנַּת יְהוָה יִבִּיט
 וּמִדּוֹעַ לֹא יֵרָאֶת לְדַבֵּר
 ט בַּעֲבָדֵי בְמִשָּׁה: וַיַּחֲרֹאֶף יְהוָה
 י בָּם וַיִּלֶּךְ: וַהֲעֵזָן סֹר מַעַל
 הָאֹהֶל וַהֲנֵה מִרִּים מַעֲרַעֵת

כְּשֶׁלַּג וַיִּפֹּן אֶהֲרֹן אֶל־מִרִּים
 יא וַהֲנֵה מַעֲרַעֵת: וַיֹּאמֶר אֶהֲרֹן
 אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי אֶל־נָא
 תִּשֶׁת עָלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר
 יב נֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ: אֶל־נָא
 תְּהִי כַּמֶּת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם
 יג אֲמֹו וַיֹּאכַל חֲצִי בָשָׂרוֹ: וַיִּצְעַק
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא
 רַפָּא נָא לָהּ:

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיָה
 מִפְטִיר יֶרֶק יֶרֶק בַּפְּנִיָּה הֲלֹא תִכְלֹם
 שִׁבְעַת יָמִים תִּסְגֹּר שִׁבְעַת
 יָמִים מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחֵר
 טו תֵּאֱסָף: וּתִסְגֹּר מִרִּים מַחוּץ
 לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעַם לֹא
 טז נִסְעוּ עַד־הָאֶסָף מִרִּים: וְאַחֵר
 נִסְעוּ הָעַם מִחֲצֹרוֹת וַיַּחֲנוּ
 בַּמִּדְבָּר פָּאֲרֹן:

יז וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ס
 ב שְׁלַח־לֶךְ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת־
 אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
 לְמִטָּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כָל־
 ג נְשֵׂאֵי בָהֶם: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
 מִמִּדְבָּר פָּאֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה
 כָּל־סָם אַנְשִׁים רֹאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 י* הָמָּה: וְאַלֶּה שְׁמוֹתָם לְמִטָּה
 ה רָאוּבֵן שְׁמוֹעַ בֶּן־זִפּוֹר: לְמִטָּה

ו שְׁמַעוֹן שָׁפֵט בֶּן־חֹרִי: לְמִטָּה
 ז יְהוּדָה כָּלָב בֶּן־יִפְנֶה: לְמִטָּה
 ח יִשְׁשָׁכָר יִגָּאֵל בֶּן־יוֹסֵף: לְמִטָּה
 ט אֶפְרַיִם הוֹשֶׁעַ בֶּן־נוּן: לְמִטָּה
 י בִּנְיָמִן פִּלְטִי בֶן־רַפּוּא: לְמִטָּה
 יא זְבוּלֹן גְּדִיאל בֶּן־סוּרִי: לְמִטָּה
 יב יוֹסֵף לְמִטָּה מְנַשֶּׁה גָּדִי בֶן־
 יג סוּסִי: לְמִטָּה דָן עַמִּיאל בֶּן־
 יד גַּמְלִי: לְמִטָּה אֲשֶׁר סִתּוֹר בֶּן־
 יו מִיכָאֵל: לְמִטָּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי
 טו בֶּן־וּפְסִי: לְמִטָּה גָּד גֵּאוּאֵל
 טז בֶּן־מְכִי: אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־
 הָאֶרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֶׁעַ
 י* בֶּן־נוּן יְהוֹשֻׁעַ: וַיִּשְׁלַח אֹתָם
 מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עָלָיו זֶה בְּנִגְב
 יח וְעָלִיתֶם אֶת־הָהָר: וּרְאִיתֶם
 אֶת־הָאֶרֶץ מֶה־הוּא וְאֶת־הָעַם
 הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחֹזֵק הוּא הַרְפָּה
 יט הַמַּעֲט הוּא אִם־רַב: וּמֶה
 הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ
 הַטּוֹבָה הוּא אִם־רָעָה וּמֶה
 הָעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה
 הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים:
 כ וּמֶה הָאֶרֶץ הַשְּׂמִנָּה הוּא אִם־
 רֹזָה הַיֹּשֵׁב בָּהּ עֵץ אִם־אֵין
 וְהַתְּחֹזְקָתָם וְלִקְחָתָם מִפְּרִי
 הָאֶרֶץ וְהַיָּמִים יָמֵי כְּפֹרִי
 כא עֲנִיבִים: וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּרוּ אֶת־הָאֶרֶץ

ריחיל חיתא נגמעת מרים: 16. ואחר - ובעד רחלו אלקום מן חצרות וחאטו פי בר פארן:

יג

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. שלח - סלח בעאת לך ארגל ויגיסו אלא ארץ כנען אלדי אנא עטי לבנין ישראל רגול ואחיד רגול ואחיד לציביט אבאתו תבעתו גמיע שריף פיהון: 3. וישלח - ובעת ליהון מוסה מן בר פארן עלא קול אללה כלהון ארגל רוס בנין ישראל הימא: 4. ואלה - והדולי איסמיהון לציביט ראובן שמוע איבין זכור: 5. למטה - לציביט שמעון שפט איבין חוריי: 6. למטה - לציביט יהודה כלב איבין יפנה: 7. למטה - לציביט יששכר יגאל איבין יוסף: 8. למטה - לציביט אפרים הושע איבין נון: 9. למטה - לציביט בנימין פלטי איבין רפוא: 10. למטה - לציביט זבולון גדיאל איבין סודי: 11. למטה - לציביט יוסף לציביט מנשה גדי איבין סוסי: 12. למטה - לציביט דן עמיאל איבין גמלי: 13. למטה - לציביט אשר סתור איבין מיכאל: 14. למטה - לציביט נפתלי נחבי איבין ופסי: 15. למטה - לציביט גד גאואל איבין מכי: 16. אלה - הדולי איסמיי אלרגל אלדי בעת מוסה ליגיס אלא ארץ וסמא מוסה להושע איבין נון יהושע: 17. וישלח - ובעת ליהון מוסה ליגיס אלא ארץ כנען וקאל אליהון טלאעו האדא פיל קבליה ותטלעו אלא אלגבל: 18. וראיתם - ותנצרו אלא אלרגל איש היא ואלא אלקום גאליס עליהא אנכאן קווי הוא אנכאן ראכו אנכאן קליל הוא אנכאן כתיר: 19. ומה - ואיש אלרגל אלדי הוא גאליס פיהא אנכאן חסניה היא אנכאן רדייה ואיש אלקורא אלדי הוא גאליס פיהון אנכאן פיל צייעע (מחטאת) אנכאן פיל בליר חסנית: 20. ומה - ואיש אלרגל אנכאן סמיניה היא אנכאן צעיפיה אנכאן מווגוד פיהא סגאר אנכאן ליס ותתקו ותכדו מן תמר אלרגל ואלאייאם אייאם סביק אלעניב: 21. ויעלו -

תרגם מילולית את כל הפסוק, ובדומה לו ד בתוספת המילה אוכתנא - אחותנו, אחרי תחי. לא כן ב, שתרגם את ת"א מילה במילה: לא הלאן תיבעיד האדי מין כינתנא, אין איכתנא היא, צלי הלאן עלא לחם אלמוות האדא אלדי פיהא ויתשפא - אל נא תרחיק זאת מבינינו, כי אחותנו היא, התפלל על בשר המת הזה אשר בה ויכריא. 13. ויצעק משה אל ה' - ויתפלל משה לפני ה', וכן ב. ד תרגם מילולית. 14. ירק ירק בפניה - ואם היה אביה נזוף נזיפה בפניה, וכן ד. ב: ולו יכון אבוהא תף תפיה פי ווגהא - ואם היה אביה ירוק ירק בפניה. במילה נרדפת, תרגם ג: ולו כאן אבהא בזק בזאק, כתרנום רס"ג: בצק (בערבית) סורית בשינוי פונטי: בזק. 15. ותסגר - וכן בד. ג: תנגיליק או תתעוק - תיסגר או תעוכב.

יג

19. הכמהנים - לאחר שתרנום: ככפרים, תרגם מעל השורה: במחנות.

אלמכאן קבור אלשהווייה אין תם דפאנו אלא אלקום אלמשתהיין: 35. מקברות - מן קבור אלשהווייה ריחלו אלקום חצרות וכאנו פי חצרות:

יב

1. ותדבר - וכלמית מרים ואהרון פי מוסה עלא סבאב אלמרה אלחסניה אלדי אכאד אין אמרה חסניה אכד: 2. ויאמרו - וקאלו אנכאן באס פקט פי מוסה כלם אללה הוולא איצא פינא כללם וסימיע אללה: 3. והאיש - ואלרגל מוסה מחתישים גרא מן גמיע אלרגל אלדי עלא וגה אלרגל: 4. ויאמר - וקאל אללה עלא גפליה אלא מוסה ואלא אהרון ואלא מרים כריגו תלתתכון אלא כימית מיעאד וכרגו תלתתהון: 5. וידד - ותגלא אללה פיל גומאם ווקיף באב כימיה ונדא אהרון ומרים וכרגו תננהון: 6. ויאמר - וקאל סמאעו הלאן כללמי אנכאן יכון נביאתכון אללה פיל מנצח אליה אנעיריף פיל חלאם אכלים מעו: 7. לא - לם כירא עבדי מוסה פי גמיע ביתי אמין הוא: 8. פה - תים אלא תים אכלים מעו ומנצח ולם פיל חוזיר ושבהית אללה יטאליע ואליש לם כיפתו לאכלים פי עבדי פי מוסה: 9. ויחר - ושתאד גצאב אללה פיהון ומיצי: 10. והענן - ואלגומאם זל מן עלא כימיה והוודא מרים מברוצה כיל תלג ולתפת אהרון אלא מרים והוודא מברוצה: 11. ויאמר - וקאל אהרון אלא מוסה בידכול סירי לא הלאן תגעל עלינא כטייה אלדי פגרנא ואלדי כטינא: 12. אל - לא הלאן תכון כיל מיית אלדי פי כרוגו מן רחם אימו וייתאכל ניציף לחמו: 13. ויצעק - וצלא מוסה קדאם אללה קאיילא טאייק הלאן (יא אללה בידכול) שאפי הלאן ליהא: 14. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה ולו יכון אבוהא זאם זאמיה פי וגהא הוולא תתכלל סבע אייאם תנגיליק סבע אייאם מן ברא לימחאט ובעד תנגימיע: 15. ותסגר - ונגלקית מרים מן ברא לימחאט סבע אייאם ואלקום לם

יב

1. הכשית - היפה, וכן בגד, כת"א (שפירתא); וכפירוש רש"י: מגיד שהכל מודים ביפיה כשם שהכל מודים בשחרותו של כושי. כושית כנמטריא יפת מראה; וכרס"ג: אלחסנא. 3. ענו - ביישן, טכובד, וכן בג. ד: מכדוע, ואולי מכשוע, כתרנום רס"ג: כאשעא - כנוע. 5. בעמוד ענן - לא תרגם את בעמוד. 7. נאמן - ב: צדיק; ד: צאדיק - נרדפים. 8. פה אל פה - תרגום מילולי, וכן ב. ג: שפאחם בשפאחם - בעל פה. ותמנת ה' - וכן ג. ב: ושיבחות אווקר אללה יטליע - ודמות כבוד ה' יביט. ד: ושובחות נור אללה יטליע - ודמות אור (שכינת) ה' יביט. כת"א (ודמות יקרא דה' מסתכל). 9. וילך - וכן ב. ד: וארתפע - ונישא. 11. אדני - כתרנום רס"ג: יא סירי. בגד: יא אסתאדי - נרדפים. נואלנו - מרדנו. בגד: גהילנא - סכלנו, נהגנו כטיפשים, כתרנום רס"ג: גהילנא, והעיר דירנבורג: וכן תרגם נואלו, ישעיה יט יג, מלשון אולת וסכלות (דירנבורג 1893, עמ' 211). 12. אל נא וגו' -

מִמֶּדְבַּר-צֶן עַד-רֹחַב לְבָא
כב חֶמֶת: וַיַּעֲלוּ בְּנֵגֶב וַיָּבֹאוּ עַד-
חֶבְרוֹן וְשֵׁם אַחִימֶן שָׁשִׁי וְתַלְמִי
יִלְדֵי הָעֵנֶק וַחֲבֵרֹן שִׁבְעַ
שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֶעַן מִצְרַיִם:
כג וַיָּבֹאוּ עַד-נַחַל אֲשַׁכּוֹל וַיִּכְרְתוּ
מִשֵּׁם זְמוּרָה וְאֲשַׁכּוֹל עֲנָבִים
אֶחָד וַיִּשְׁאֲהוּ בַּמּוֹט בְּשָׁנִים
וּמִן-הָרִמָּנִים וּמִן-הַתְּאֲנִים:
כד לַמֶּקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל
אֲשַׁכּוֹל עַל אֲדוֹת הָאֲשַׁכּוֹל
אֲשֶׁר-כָּרְתוּ מִשֵּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
כה וַיִּשְׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ
ט אַרְבָּעִים יוֹם: וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-
מִשֶּׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-כָּל-
עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבַּר
פָּאָרָן קִדְשָׁה וַיֵּשְׁבוּ אִתָּם דָּבָר
וְאֵת כָּל-הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת-
כז פְּרִי הָאָרֶץ: וַיִּסְפְּרוּ-לוֹ וַיֹּאמְרוּ
בָּאֵנוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ
וְגַם זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ הוּא זֶה-
כח פְּרִיָּה: אִפֹּס כִּי-עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב
בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת
מְאֹד וְגַם-יִלְדֵי הָעֵנֶק רָאִינוּ
כט שָׁם: עֹמֶלֶק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנִּגֵּב
וְהַחֲתִי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב
בְּהָר וּהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל-הַיָּם
ל וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: וַיִּהְיֶה כָּלֵב אֶת-
הָעָם אֶל-מִשֶּׁה וַיֹּאמֶר עָלָה
נַעֲלָה וּנְרַשְׁנוּ אֶתָּה כִּי-יָכוֹל

לא נוֹכַח לָהּ: וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עָלוּ
עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח לַעֲלוֹת
אֶל-הָעָם כִּי-חֹזֶק הוּא מִמֶּנּוּ:
לב וַיֵּצִיאוּ דְבַת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ
אֶתָּה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר
אֶתָּה אָרֶץ אֲכָלֹת יוֹשְׁבֶיהָ הוּא
וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ
ג אנָשִׁי מִדּוֹת: וְשֵׁם רָאִינוּ אֶת-
הַנִּפְלִיִּים בְּנֵי עֲנָק מִן-הַנִּפְלִיִּים
וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים וְכֵן הָיְינוּ
יד בְּעֵינֵיהֶם: וְתִשָּׂא כָל-הָעֵדָה
וַיִּתְּנוּ אֶת-קוֹלָם וַיִּכְפּוּ הָעָם
ב כלִילָה הַהוּא: וַיֵּלְכוּ עַל-מִשֶּׁה
וְעַל-אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים כָּל-הָעֵדָה לוֹ-
מִתְּנוּ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בְּמִדְבַּר
ג הַזֶּה לוֹ-מִתְּנוּ: וְלֵמָּה יִהְיֶה
מֵבִיא אֶתָּנוּ אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת
לִנְפֹל בַּחֲרֹב נִשְׁנוּ וְטַפְנוּ
וְהָיָה לָבוֹז הַלּוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב
ו מצִּימָה: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-
אָחִיו נָתַנָּה רֹאשׁ וְנִשְׁוֹבָה
ה מצִּימָה: וַיִּפֹּל מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן
עַל-פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָל-קְהַל עֵדֶת
ו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּהֲשֵׁעַ בֶּן-נּוֹן
וְכָלֵב בֶּן-יִפְתָּה מִן-הַתֵּרִים אֶת-
ו הָאָרֶץ קִרְעוּ בְּגִידֵיהֶם: וַיֹּאמְרוּ
אֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ

לְתוֹר אֶתָּה טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד
ח מְאֹד: אִם-חֶפְזָן בְּנֵי יִהוֹה
וְהֵבִיא אֶתָּנוּ אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְנִתְּנָה לָנוּ אָרֶץ אֲשֶׁר-הוּא זֶבֶת
ט חֶלֶב וּדְבַשׁ: אֲךָ בִּיהוֹה אֶל-
תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם אֶל-תִּירְאוּ אֶת-
עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ הֵם סָר
צִלָם מֵעֲלֵיהֶם וַיְהוֹה אֶתָּנוּ אֶל-
י תִירָאִם: וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעֵדָה
לְדָגוֹם אֶתֶם בְּאֲבָנִים וּכְבוֹד
יְהוֹה נִרְאָה בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֶל-
כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
יא וַיֹּאמֶר יְהוֹה אֶל-מֹשֶׁה עַד-
ס אֵנָּה יִנְאַצְנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד-
אֵנָּה לֹא-יִאֱמִינוּ בִּי בְּכָל-
הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ:
יב אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאוֹרְשֵׁנוּ וְאֶעֱשֶׂה
אֶתָּה לְגֹוִי-גִדּוֹל וְעֵצוֹם מִמֶּנּוּ:
יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוֹה וּשְׁמְעוּ
מִצְרַיִם כִּי-הָעֲלִיתָ בְּכַחַךְ אֶת-
יד הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ: וַיֹּאמְרוּ אֶל-
יֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שְׁמְעוּ כִּי-
אֶתָּה יְהוֹה בְּקִרְבָּה הָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר-עֵינִי בְּעֵינֵי נִרְאָה | אֶתָּה
יְהוֹה וְעַנְנָה עִמָּד עֲלֵהֶם וּבַעֲמֹד
עֵנִי אֶתָּה הִלַּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
טו וּבַעֲמֹד אֵשׁ לַיְלָה: וְהִמַּתָּה
אֶת-הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד
וַיֹּאמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-שָׁמְעוּ

ובכיו אלקום פי דאליך אלליליה: 2. וילנו - ותצמרו עלא מוסה ועלא אהרון גמיע בנין ישראל וקאלו אליהון גמיע גומעה יארית מיתנא פי ארץ מצר או פיל בר האדא יארית מיתנא: 3. ולמה - ואליש אללה מגיב לינא אלא אלארץ האדי לנקע פיל סיף נסוונא וטפלנא יצירו לל נהביה הוולא חסין לינא נרגע למצר: 4. ויאמרו - וקאלו רגול אלא אכו אנוכיל ראס ונרגאע למצר: 5. ויפל - ונטב מוסה ואהרון עלא וגהון קדאם גמיע גוק גומעית בנין ישראל: 6. ויהושע איבין נון וכלב איבין יפונה מן גאסין אלא אלארץ שאקו אתייבהון: 7. ויאמרו - וקאלו אלא גמיע גומעית בנין ישראל קאילא אלארץ אלדי פיתנא פיהא לנגיס ליהא חסניה אלארץ גרא גרא: 8. אם - <אנכאן> מגריץ פינא אללה ויגיב לינא אלא אלארץ האדי ויעטיהא לינא ארץ אלדי היא נקט חליב ועסל: 9. אך - פקט פי (מאבין) [קול] אללה לא תפגרו ואנתו לא תכאפו מן קום אלארץ אין פי ידינא מסלאמין הימא ול קוותהון מן עליהון ואללה פי עוננא לא תכאפו מנהון: 10. ויאמרו - וקאלו גמיע גומעא לנרגום ליהון פיל חגאר וכראם אללה אתגלא פי כימית מיעאד אלא גמיע בנין ישראל:

11. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה חיתא אמתיה יגעבוני אלקום האדא וחיתא אמתיה לס יאמנו פי קולי פי גמיע אלאיאת אלדי צניעית פי מבינו: 12. אכנו - אצרכו פיל ובא ואקרצו ואצנע אלך לשעב עצים וקווי אכתר מינו: 13. ויאמר - וקאל מוסה קדאם אללה וסמע מצריין אין טלעת פי קוותך אלא קום האדא פי מבינו: 14. ואמרו - ויקול אלא סאכין אלארץ האדי סמעו אין אנתא אללה פי מאבין אלקום האדא אלדי עין פי עין אתגאלית אנתא אללה וגממך ואקיף עליהון ופי עמוד גמאם אנתא מאצי קדמהון בנהאר ופי עמוד נאר בליל: 15. והמתה - ותמוות אלא אלקום האדא כי רגול ואחיד ויקולו שיעוב

כמו בגד.

יד

2. וילנו - וכן בגד: ואתצמרו, אין זו אלא המילה שתרגם בה רס"ג, ותדמרו, בתפכים ה-ד ל-צ. 5. ויפל - וכן ב. ד: וזקיע - נרדפים. 9. כי לחמנו הם - בידינו נתונים הם, וכן ב, כת"א (ארי) בידנא מסירין אינון. ד: אין כסועמנא הומא - תרגום מילולי. פר צלם מעליהם - סר כוחם מעליהם, וכן ב, כת"א (עדא תוקפהון מנהון). גד: זאל פיהון - תרגום מילולי. וד' אתנו - ואלהים בעזרתנו, וכן ב, כת"א (ומיטרא דה' בסעדנא). 12. ואורשנו - ב: ואקריצו - ואשמירו. ג: ואקריצו או ואטרו - ואשמירו

וטיילעו וגאסו אלא אלארץ מן בר צין חיתא רחב למגי חמת: 22. ויעלו - וטלעו פיל קבליה ואיגו חיתא חברון ותם אחימן שטי ותלמי אוולד אלענק (גבברה) וחברן סבע סנין אנבנית קבל צוען (תונס) מצר: 23. ויבאו - ואיגו חיתא ואדי אלענקוד וקטעו מן תם דריך וענקוד עניב ואחיד וחמלו פיל עצייה בן תנין ומן אלרימאן ומן אלתין: 24. למקום - לדאליך אלמכאן סמא ואדי אלענקוד עלא סבאב אלענקוד אלדי קטעו מן תם בנין ישראל: 25. וישבו - ורגעו מן גאס אלארץ מן חיר ארבעין יום: 26. וילכו - ומציו ואיגו אלא מוסה ואלא אהרון ואלא גמיע גומעית בנין ישראל אלא בר פארן קדשה וראדו ליהון גוואב ואלא גמיע גומעה ורווהון אלא תמר אלארץ: 27. ויספרו - וחכו לו וקאלו גינא אלא אלארץ אלדי בעתנא ואיצא נקט חליב ועסל היא והאדה תמרהא: 28. אפס - פקט אין קווי אלקום אלי גאליס פיל ארץ ואלקורא חצינאת עצימאת גרא ואיצא ולד אלענק (גבברה) נצרנא תם: 29. עמלק גאליס פי ארץ אלקבליה ואלחתי ואליבוסי ואלאמורי גאליס פיל גבל ואלכנעני גאליס עלא אלבחר ועלא חאפית אלשט: 30. ויהס - וסכת כלב אלא אלקום אלא מוסה וקאל טלוע נטלע ונווראת ליהא אין גצר נגציר ליהא: 31. והאנשים - ואלארגאל אלדי טילעו מעו קאלו לס נגציר לנטלע אלא אלקום אין קווי הוא אכתר מיננא: 32. ויצאו - ואכרגו שניעית אלארץ אלדי גאסו ליהא אלא בנין ישראל קאילא אלארץ אלדי פתנא פיהא לנגיס ליהא ארץ אכליה (פאנייה) סיכנהא היא וגמיע אלקום אלדי נצרנא פי מבינהא ארגל קיאס: 33. ושם - ותם נצרנא אלא אלגבאברא בנין ענק מן אלגבאברא וצירנא פי חצרתנא (עיונא) כיל גראד וכידא צירנא פי חצרתהון (עיונהון):

יד

1. ותשא - ורפעית גמיע גומעה וגעלו אלא צושהון

בג: פיל פסחאת - במרחבים. ד: מפתוחאת - פתוחות - שטחים פתוחים. 22. הענק - תחילה לא תרגם את השם הענק, ולאחר מכן תרגם מעל השורה: הניבורים. וכן ב, כת"א (גברא) וכן בפסוק 28. צען - תחילה לא תרגם את צען, וכן ד: ולאחר מכן תרגם מעל השורה: תונם, וכן ב, כת"א (טנס). 25. מקץ - וכן ד. ב: טרף - נרדפים. 29. ועל יד הירדן - ועל גדת הנדר, וכן ב. ד: ועל שט אלירדן - ועל נהר הירדן, וכן העיר ג: יד - שט - נהר. 31. חזק הוא ממנו - חזק הוא יותר ממנו, וכן ד. ב תרגם מילולית. 32. אכלת - לאחר שתרגם מילולית: אכליה, תרגם מעל השורה: פנייה - מכלה, משמידה,

טז את-שמעך לאמר: מבלתי
יכלת יהוה להביא את-העם
הזה אל-הארץ אשר-נשבע
יז להם וישחטם במדבר: ועתה
יגדל-נא פח אדני כאשר דברת
יח לאמר: יהוה ארך אפים ורב-
חסד נשא עון ופשע ונקה לא
ינקה פקד עון אבות על-בנים
על-שלשים ועל-רבעים:
יט סלח-נא לעון העם הזה כגדל
חסדך וכאשר נשאתה לעם
הזה ממצרים ועד-הנה:
כ ויאמר יהוה סלחתי כדברך:
כא ואולם חי-אני וימלא כבוד-
כב יהוה את-כל-הארץ: כי כל-
האנשים הראים את-כבודי
ואת-אתי אשר-עשיתי
במצרים ובמדבר וינסו אתי
זה עשר פעמים ולא שמעו
כג בקולי: אם-יראו את-הארץ
אשר נשבעתי לאבתם וכל-
כד מנאצי לא יראוה: ועבדי כלב
עקב היתה רוח אחרת עמו
וימלא אחרי והביאתיו אל-
הארץ אשר-בא שמה וזרעו
כה יורשנה: והעמלקי והכנעני
יושב בעמק מחר פנו וסעו
לכם המדבר דרך ים-סוף:
רביעי ט וידבר יהוה אל-משה ואל-

כו אהרן לאמר: עד-מתי לעדה
הרעה הזאת אשר המה
מלינים עלי את-תלנות בני
ישראל אשר המה מלינים עלי
כז שמעתי: אמר אלהם חי-אני
נאם-יהוה אם-לא כאשר
דברתם באזני כן אעשה לכם:
כח במדבר הזה יפלו פגריכם וכל-
פקדיכם לכל-מספרכם מבן
עשרים שנה ומעלה אשר
ל הלינתם עלי: אם-אתם תבאו
אל-הארץ אשר נשאתי את-
ידי לשכן אתכם בה כי אם-
כלב בן-יפנה ויהושע בן-נון:
לא וטפכם אשר אמרתם לבז
יהיה והביאתי אתם וידעו
את-הארץ אשר מאסתם בה:
לב ופגריכם אתם יפלו במדבר
לג הזה: ובניכם יהיו רעים
במדבר ארבעים שנה ונשאו
את-זנותיכם עד-תם פגריכם
לד במדבר: במספר הימים אשר-
תרם את-הארץ ארבעים יום
יום לשנה יום לשנה תשאו
את-עונתיכם ארבעים שנה
לה וידעתם את-תנואתי: אני
יהוה דברתי אם-לא זאת
אעשה לכל-העדה הרעה
הזאת הנועדים עלי במדבר
הזה יתמו ושם ימתו:

לו והאנשים אשר-שלח משה
לתור את-הארץ וישבו וילנו
עלו את-כל-העדה להוציא
לז דבה על-הארץ: וימתו
האנשים מוצאי דבת-הארץ
רעה במגפה לפני יהוה:
לח ויהושע בן-נון וכלב בן-יפנה
חיו מן-האנשים ההם ההלכים
לט לתור את-הארץ: וידבר משה
את-הדברים האלה אל-כל-
בני ישראל ויתאבלו העם
מ מאד: וישכמו בפקד ויעלו
אל-ראש-ההר לאמר הננו
ועלינו אל-המקום אשר-אמר
מא יהוה כי חטאנו: ויאמר משה
למה זה אתם עברים את-פי
מב יהוה והוא לא תצלח: אל-
תעלו כי אין יהוה בקרבכם
מג ולא תנגפו לפני איביכם: כי
העמלקי והכנעני שם לפניכם
ונפלתם בחרב כי-על-כן
שבתם מאחרי יהוה ולא-יהיה
מד יהוה עמכם: ויעפלו לעלות
אל-ראש ההר וארון ברית-
יהוה ומשה לא-משו מקרב
מה המחנה: וירד העמלקי
והכנעני הישב בהר ההוא
ויפסו ויפתום עד-החרמה:
טז וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס

אלדי סימעו אלא ציטך קאיילא: 16. מבילתי - מן לים (גציר) קדרה קדאם אללה ליגיב אלא אלקום האדא אלא אלארץ אלדי חלף ליהון ומותהון פיל בר: 17. ועתה - והלאן יעצם הלאן קוויה מן קדאם אללה כאלדי כלמת קאיילא: 18. ה' - אללה טוויל אלאכלק וכתיר אלפעל סאפית דנב וגירי ותרבראי לם יבארי מסתפקיד דנב אלאבאת עלא בנין אלפגריין עלא תאלית גיל ועלא ראביע גיל: 19. שלח - ספאת הלאן לדנב אלקום האדא כי עצמית פעלך וכאלדי ספחת לל קום האדא מן מצר וחיתא הלאן: 20. ויאמר - וקאל אללה סמחת כי כאלמך: 21. ואולם - ופלאכין בקי אנא וימלי כראם אללה אלא גמיע אלארץ: 22. כי - אין גמיע אלארגאל נצריין אלא כראמי ואלא איאתי אלדי ציניעית פי מצר ופיל בר וגראבו אלי האדא עשר מראת ולם סימע פי צוטי: 23. אם - אנכאן ינצרו אלא אלארץ אלדי חלפת לאבתהון וגמיע מגעביני לם ינצרוהא: 24. ועבדי כלב גזא כאנית אלהם אכרא מעו וכמל ורא טעתי ואגיבו אלא אלארץ אלדי איגא תם ונסלו יוורתהא: 25. והעמלקי - ואלעמלקי ואלכנעני גאליס פיל סהליה גידא אלתפתו ורחאלו ליכון אלבר טריק בחר אלקנזום: 26. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה ואלא אהרון קאיילא: 27. עד - חיתא אמתיה לגומעה ראדייה האדי אלדי הימא מצמארין עליי אלא תצומור בנין ישראל אלאדי הימא מצמארין עליי סמיעית: 28. אמר - קול אליהון בקי אנא קול אללה אנכאן לם כאלדי כלמתו פי חצרתו כידיא אצנע ליכון: 29. במדבר - פיל בר האדא יקאעו לשתכון וגמיע עדדכון לגמיע חוסבתכון מן איבין עשרין סניה וטאליע אלדי תצמרתו עליי: 30. אם - אנכאן אנתו תיגו אלא אלארץ אלדי קסמת פי אמרי ליאסכין ליכון פיהא פלאכין כלב איבין יפונה ויהושע איבין נון: 31. וטפכם - וטפלכון אלדי קילתו לל נהבייה יכון ואגיב ליהון ויערפו אלא

אלארץ אלדי כרהתו פיהא: 32. ופגריכם - ולשתכון אנתו יקאעו פיל בר האדא: 33. ובניכם - ובנינכון יכונו מאכרין פיל בר ארבעין סניה ויקבלו אלא דגייתכון (כטאיתכון) חיתא תכימול לשתכון פיל בר: 34. במספר - פי עדאר אלאיאם אלדי גסיתו אלא אלארץ ארבעין יום יום לכיל סאניה יום ליסאניה תקבלו אלא דנובכון ארבעין סניה ותערפו אלא תצמרכון עליי: 35. אני - אנא אללה כלמית אנכאן לאם האדי אצנע לגמיע גומעה ראדייה האדי אלמוועודין עליי פיל בר האדא יכלצו ותם ימותו: 36. והאנשים - ואלארגאל אלדי בעת מוסה ליגיס אלא אלארץ ורגעו וצמרו עליה אלא גמיע גומעה ליכרגו שניעא עלא אלארץ: 37. וימתו - ומאתו אלארגאל מכרגין שניעית אלארץ רדאווייה פיל צרביה קדאם אללה: 38. ויהושע איבין נון וכלב איבין יפונה עאשו מן אלארגל הימא מציין ליגיסו אלא אלארץ: 39. וידבר - וכלם מוסה אלא אלכלאם הדולי אלא גמיע בנין ישראל וחזנו אלקום גרא: 40. וישכימו - ובכרו פיל ציביח וטלעו אלא ראס אלגבאל קאיילא הוודאנא טלעין אלא אלמכאן אלדי קאל אללה אין כטינא: 41. ויאמר - וקאל מוסה אליש האדא אנתו פאייתין אלא קול אללה והיא לם תנגח: 42. אל - לא תטלעו אין לים אללה פי מבינכון לם תנצרכו קדאם עדווינכון: 43. כי - אין עמלקי ואלכנעני תם קדמכון ותקעו פיל סוף אין עלא דאליך רגעתו מן ורא טאעית אללה ולם יכון אללה מעכון: 44. ויעפלו - וקצדו ליטלעו אלא ראס אלגבל וסנדוק אחד אללה ומוסה לם זאלו מן מאבין אלמחאט: 45. וירד - ונזיל אלעמלקי ואלכנעני אלגאליס פי דאליך אלגבל וצרכוהון ודקוהון חיתא חרמה:

טו

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא:

מגפה, דבר. 41. עברים - תרגם מילולית, וכן ד. ב: מכאלפין - מורדים. תצלח - וכן ב. ד: ג: תיתייאסר - תשמת. 43. מאחרי ה' - מאחרי מצוות ה', וכן ב. ד: כ: ת"א (מכתר פולחנא דה'). 44. ויעפלו - והתכוונו, וכן ב. ד: וקצדו או ועאנאדו - והתכוונו או והתעקשו. על תרגום ויעפלו בנוסחאות השונות של תרגום רס"ג, ראה אבישור 1992, עמ' 10. 45. ויכתום - ויחכו. ב: והגלוהון - וגרשו. ג: והגלוהון או וצרכוהון - כשני התרגומים הקודמים. ד: וקתלוהון - והכום.

או ואגרשנו. 18. על בנים - על בנים מורדים, על דור שלישי ועל דור רביעי, וכן ב. ד - תרגם מילולית. 19. נשאתה - סלחת, וכן ב. ד: ג: צפתת או סמחת או גפרת - שלוש נרדפים. 20. סלחת - ב: ספחת. ד: צפתת. 24. וימלא אחרי - ומילא אחרי מצוותי, וכן ב. ד: כ: ת"א (ואשלים בתר דחלתי). 25. בעמק - וכן ד. ב: פיל מרג. ים סוף - אלקנזום = בגד: אלקנזום. 29. פגריכם - וכן ב. ד: ג: אנסאדכון - גופותיכם - נרדפים. וכן בהמשך הפרק. 33. רעים - מאחריים, וכן ב. ד: כ: ת"א (מאחרין). ג: משתתין או מאכרין - מפוזרים או מאחריים. 37. במגפה - במכה, וכן ב. ד: וזכא -

ב דבר אל-בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו אל-ארץ
מושבותיכם אשר אני נתן לכם:
ג ועשיתם אשה ליהוה עלה או-
זבח לפלא-נדר או בנדבה או
במעריכם לעשות ריח ניחח
ליהוה מן-הבקר או מן-הצאן:
ד והקריב המקריב קרבנו ליהוה
מנחה סלת עשרון בלול
ה ברבעית ההין שמן: ויין לנסך
רביעית ההין תעשה על-
העלה או לזבח לכבש האחד:
ו או לאיל תעשה מנחה סלת
שני עשרנים בלולה בשמן
ז שלשית ההין: ויין לנסך
שלשית ההין תקריב ריח-
ח ניחח ליהוה: וכי-תעשה בן-
בקר עלה או זבח לפלא-נדר
ט או שלמים ליהוה: והקריב
על-בן-הבקר מנחה סלת
שלושה עשרנים בלול בשמן
י חצי ההין: ויין תקריב לנסך
חצי ההין אשה ריח-ניחח
יא ליהוה: ככה יעשה לשור
האחד או לאיל האחד או-
לשה בכבשים או בעזים:
יב כמספר אשר תעשו ככה
יג תעשו לאחד כמספרם: כל-
האזרח יעשה ככה את-אלה
להקריב אשה ריח-ניחח

יד ליהוה: וכי-יגור אתכם גר
או אשר-בתוכם לדתיתכם
ועשה אשה ריח-ניחח ליהוה
טו כאשר תעשו כן יעשה: הקהל
חקה אחת לכם ולגר הגר
חקת עולם לדתיתכם ככם כגר
טז יהיה לפני יהוה: תורה אחת
ומשפט אחד יהיה לכם ולגר
הגר אתכם:

יז וידבר יהוה אל-משה לאמר:
יח דבר אל-בני ישראל ואמרת
אלהם בבאכם אל-הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה:
יט והיה באכלכם מלחם הארץ
כ תרימו תרומה ליהוה: ראשית
ערסתכם חלה תרימו תרומה
כתרומת גרן כן תרימו אתה:
כא מראשית ערסתיכם תתנו
ליהוה תרומה לדתיתכם:
כב וכי תשגו ולא תעשו את
כל-המצות האלה אשר-דבר
כג יהוה אל-משה: את כל-אשר
צוה יהוה אליכם ביד-משה
מן-היום אשר צוה יהוה
כד והלאה לדתיתכם: והיה אם
מעניי העדה נעשתה לשגגה
ועשו כל-העדה פר בן-בקר
אחד לעלה לריח ניחח ליהוה
ומנחתו ונסכו כמשפט

ושעיר-עזים אחד לחטת:
כה וכפר הכהן על-כל-עדת בני
ישראל ונסלח להם כי-שגגה
הוא והם הביאו את-קרבנם
אשה ליהוה וחטאתם לפני
ט ויהוה על-שגגתם: ונסלח
לכל-עדת בני ישראל ולגר
הגר בתוכם כי לכל-העם
בשגגה:

ו-אם-נפש אחת תחטא
בשגגה והקריבה עז בת-
כח שנתה לחטאת: וכפר הכהן
על-הנפש השגגת בחטאה
בשגגה לפני יהוה לכפר
כט עליו ונסלח לו: האזרח בבני
ישראל ולגר הגר בתוכם
תורה אחת יהיה לכם לעשה
ל בשגגה: והנפש אשר-תעשה
בזר רמה מן-האזרח ומן-הגר
את-יהוה הוא מגדף ונכרתה
לא הנפש ההוא מקרב עמה: כי
דבר-יהוה בזה ואת-מצותו
הפר הפרת: תפרת הנפש
ההוא עונה בה:

לב ויהיו בני-ישראל במדבר
וימצאו איש מקשש עצים
לב ביום השבת: ויקריבו אתו
המצאים אתו מקשש עצים
אל-משה ואל-אהרן ואל כל-

אכלכון מן טועם אלארץ תרפעו רפעה קדאם אללה: 20. ראשית - אוולת עגינכון ברזקא תרפעו רפעה כי רפעית אלבידאר כידא תרפעו ליהא: 21. מראשית - מן אוולת עגינכון תגעלו קדאם אללה רפעה לאגילכון: 22. וכי - ואין תגלטו ולם תצנעו אלא גמיע אווציאי הדולי אלדי כלם אללה אלא מוסה: 23. את - אלא גמיע אלדי וצא אללה אליכון פי יד מוסה מן אליוס אלדי וצא אללה וראיח לאגילכון: 24. והיה - ויכון אנכאן מן חצריה גומעה נצנעית לל גלטא ויצנעו גמיע גומעה ראחו פאלו בקר ואחיד לסעידיה לינקיביל בירצה קדאם אללה והדיתו ומסגו פיל חיכים ועתות מאעיו ואחיד לדכוויה: 25. וכפר - ויגפיר אלכאדים עלא גמיע גומעית בנין ישראל וינסיפיה ליהון אין גלטא היא והימא גאבו אלא קרבנהון קרבן קדאם אללה וכטיתהון קדאם אללה עלא גלטתהון: 26. ונסלח - וינסיפיה לגמיע גומעית בנין ישראל ולל גאריב סאכין פי מבינהון אין לגמיע אלקום פיל גלטא: 27. ואם - ואנכאן נפס וחדיה תכטא פיל גלטא ותקריב מאעיו בינית סנתה לדכוויה: 28. וכפר - ויגפיר כאדים עלא נפס גלטאניה פיל כטייה פיל גלטא קדאם אללה ליגפיר עליה וינסיפיה לו: 29. האזרח - אלמאלך פי בנין ישראל ואלגאריב סאכין פי מבינהון שריעה וחדיה יכון לכון ליצניע פיל גלטא: 30. והנפש - ואלנפס אלדי תצנע פי סגעא עלייה מן אלמאלך ומן גאריב (אלא אללה) קדאם אללה הוא משאתים (מגעב) ותנקיטיע דאליך נפס מן מאבין קומהא: 31. כי - אין כאלם אללה בהדל ואלא וציתו בטאל קטע תנקיטיע דאליך נפס דנבהא פיהא: 32. ויהיו - וכאנו בנין ישראל פיל בר ווגדו רגול מקשקש חטב פי יום אלסבת: 33. ויקריבו - וקרבו אלו אלוגדין אלו מקשקש חטב אלא מוסה ואלא אהרון ואלא גמיע

2. דבר - כאלים אלא בנין ישראל ותקול אלהון אין תיגו אלא ארץ מגלסכון אלדי אנא עטי ליכון: 3. ועשיתם - ותצנעו קורבן קדאם אללה סעידיה או דביחא ליפריק נידיר או פיסכיה או פי אעייאדכון ליצנעו קרבאן ינקיביל בירצה קדאם אללה מן אלבקר או מן אל גנאם: 4. והקריב - ויקריב אלמקריב קרבנו קדאם אללה הדייה סמיד עיטיר מלתות פי ריביע אלקיציט זית: 5. ויין - וכמר לל מסג ריביע אלקיציט תצנע עלא סעידיה או לדביחא לכרוף אלואחיד: 6. או - לל כיביש תצנע הדייה סמיד תנין עשורה מלתותיה פיל זת תילית קיציט: 7. ויין - וכמר לל מסג תילית קיציט תקריב קרבאן ינקיביל בירצה קדאם אללה: 8. וכי - ואין תצנע פאלו בקר סעידיה או דביחא ליפריק נידיר או אסלאים קדאם אללה: 9. והקריב - ויקריב עלא פאלו בקר הדייה סמיד תלאת עשורה מלתות פיל זת ניציף קיציט: 10. ויין - וכמר תקריב לל מסג ניציף קיציט קורבן ינקיביל בירצה קדאם אללה: 11. ככה - כידא ינציניע לתור אלואחיד או לכיביש ואחיד או לכרוף פיל כוורף או פיל מאעיו: 12. כמספר - כיל עדאד אלדי תצנעו כידא תצנעו לל ואחיד כי עדרהון: 13. כל - גמיע מאלך יצנע כידא אלא הדולי ליקריב קרבאן ינקיביל בירצה קדאם אללה: 14. וכי - ואין יסכון מעכון גאריב או אלדי פי מבנכון לאגילכון ויצנע קרבאן ינקיביל בירצה קדאם אללה כאלדי תצנעו כידא יצנע: 15. הקהל - גוק רסמיה וחדיה ליכון ולל גאריב סאכין רסמית דהר לאגילכון מתלכון כיל גאריב יכון קדאם אללה: 16. תורה - שריעה וחדיה וחיכים ואחיד יכון ליכון ולל גאריב סאכין מעכון: 17. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאילא: 18. דבר - כאלים אלא בנין ישראל ותקול אליהון פימגיכון אלא אלארץ אלדי אנא מגיב ליכון תם: 19. והיה - ויכון פי

טו

3. ריח נחח לה - קרבן המתקבל ברצון לפני ה', וכן בד, כת"א (לאתקבלא ברעוא קדם ה'). וראה לעיל, וכן בחמשך. 4. כלול - וכן גר. ב: מבסום - נרדפים. 5. לכבש - וכן ב - כבש. 13. האזרח - וכן ב. ד: סריח, כתרנום רס"ג: צריח. 20. ערסתכם - עיפתכם, וכן ד. ב: עגנתכום, צורה אחרת של המילה. ג: עגינכום או עגנאתכום. 22. תשגו - וכן בד. ג: תגלטו או תיסחו - תשגו או לא תשימו לב.

30. ביד רמה - בכוונה, במזיד (ראה מחיט אלמחית, עמ' 397), כפירוש רש"י: ביד רמה - במזיד. ב: פי יד אלעאליה - תרגום מילולי. ד: ביד עאליה או בקצאדיה (וכותב בעברית: פירוש אחר) - ביד רמה או בכוונה, במזיד. מגדף - לאחר שתרגם: משאתים, כמו ד, כתב מעל השורה: מנצב - מכעים, מרגיז, וכן ב, כת"א (מרניז). ג: מישאתים או כיסוב - מקלל - שתי מילים נרדפות. 32. מקשש - קשקש - בערבית במשמע טאטא, ונבחר כאן כגלל הקרבה הפונטית, וכן בד. ג: מקשקיש או

לד העדה: ויניחו אתו במשמר
כי לא פרש מה-יעשה לו:
לה ויאמר יהוה אל-משה
מות יומת האיש רגום אתו
באבנים כל-העדה מחוץ
למחנה: ויצאו אתו כל-
העדה אל-מחוץ למחנה
וירגמו אתו באבנים וימת
כאשר צוה יהוה את-משה:

מפטיר
לז ויאמר יהוה אל-משה לאמר:
לח דבר אל-בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצת על-
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו
על-ציצת הכנף פתיל תכלת:
לט והיה לכם לציצת וראיתם אתו
וזכרתם את-כל-מצות יהוה
ועשיתם אתם ולא-תתורו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר-אתם זנים אחריהם:
מ למען תזכרו ועשיתם את-
כל-מצותי והייתם קדשים
מא לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם:

קרח
טז ויקח קרח בן-יצהר בן-קהת ס
בן-לוי ורתן ואבירם בני
אליאב ואון בן-פלת בני

ב ראובן: ויקמו לפני משה
ואנשים מבני-ישראל חמשים
ומאתים נשיאי עדה קראי
ג מועד אנשי-שם: ויקהלו
על-משה ועל-אהרן ויאמרו
אלהם רב-לכם כי כל-העדה
כלם קדשים ובתוכם יהוה
ומדוע תתנשאו על-קהל
ד יהוה: וישמע משה ויפל על-
ה פניו: וידבר אל-קרח ואל-כל-
עדתו לאמר בקר וידע יהוה
את-אשר-לו ואת-הקדוש
והקריב אליו ואת אשר יבחר-
ו בן יקריב אליו: זאת עשו קחו-
לכם מחתות קרח וכל-עדתו:
ז ותנו בהן אש ושימו עליהן |
קטרת לפני יהוה מחר והיה
האיש אשר-יבחר יהוה הוא
הקדוש רב-לכם בני לוי:
ח ויאמר משה אל-קרח שמעו-
ט נא בני לוי: המעט מכם כי-
הבדיל אלהי ישראל אתכם
מעדת ישראל להקריב אתכם
אליו לעבד את-עבדת משכן
יהוה ולעמד לפני העדה
י לשרתם: ויקרב אתה ואת-כל-
אחיה בני-לוי אתך ובקשתם
יא גם-כהנה: לכן אתה וכל-
עדתך הנעדים על-יהוה
ואהרן מה-הוא כי תלוננו עליו:

תליו

יב וישלח משה לקרא לדתן
ולאבירם בני אליאב ויאמרו
יג לא נעלה: המעט כי העליתנו
מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כי-תשתרר
יד עלינו גם-השתרר: אף לא
אל-ארץ זבת חלב ודבש
הביאתנו ותתן-לנו נחלת שדה
וכרם העיני האנשים ההם
טו תנקר לא נעלה: ויחר למשה
מאד ויאמר אל-יהוה אל-תפן
אל-מנחתם לא חמור אחד
מהם נשאתי ולא הרעתי את-
טז אחד מהם: ויאמר משה אל-
קרח אתה וכל-עדתך היו לפני
יהוה אתה והם ואהרן מחר:
יז ויקחו איש מחתתו ונתתם
עליהם קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו חמשים
ומאתים מחתת ואתה ואהרן
יח איש מחתתו: ויקחו איש
מחתתו ויתנו עליהם אש
וישימו עליהם קטרת ויעמדו
פתח אהל מועד ומשה ואהרן:
יט ויקהל עליהם קרח את-כל-
העדה אל-פתח אהל מועד
וירא כבוד-יהוה אל-כל-
העדה:
שלושי
כ וידבר יהוה אל-משה
כא ואל-אהרן לאמר: הבדלו

גומעה: 34. ויניחו - וכאלו אלו פילחבס אין לם אתפסר איש ינציניע לו: 35. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה קתל יקתל אלרגול רגיומו אלו פיל חגאר גמיע גומעה מן ברא לל מחט: 36. ויעיאו - ואכרגו אלו גמיע גומעה אלא מן ברא לל מחט ורגמו אלו פיל חגאר ומאת כאלדי וצא אללה אלא מוסה: 37. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה קאילא: 38. דבר - כאלים אלא בנין ישראל ותקול אליהון ויצנעו ליהון שראשיב עלא אטראף אתייבהון לאגיליהון ויגעלו עלא שראשיב טראף כיט סמווי: 39. והיה - ויכון ליכון לישראל ויתנצרו אלו ותדכרו אלא גמיע אווצייא אללה ותצנעו ליהון ולם תוהו ורא הדיס קלככון וורא מנצר עיונכון אלדי אינתו מנדגיין וראהון: 40. למען - לאגל תידכרו ותצנעו אלא גמיע אווצייא ותכוננו מקראסין לאלהכון: 41. אני - אנא אללה אלהכון אלדי אכרגת ליכון מן ארץ מצר ליאציר ליכון לל רב אנא אללה אלהכון:

קרח וגמיע גומעתו: 7. ותנו - וגעלו פיהון נאר וגעלו עליהון בכור קדאם אללה גודא ויכון אלרגול אלדי יסתכיר אללה הוא מקדאס כאפיה ליכון בנין לוי: 8. ויאמר - וקאל מוסה אלא קרח אסמעו הלאן בנין לוי: 9. המעט - אנכאן קליל מנכון אין פרק אילאה ישראל ליכון מן גומעית ישראל ליקריב ליכון אליה לתכדמו אלא כדמית מסכאן אללה ולתקאפו קדאם גומעה לכדמתהון: 10. ויקרב - וקרב אילאך ואלא גמיע אכוותך בנין לוי מעך ותטלבו איצא איומיה: 11. לכן - לאגלי דאליך אנתא וגמיע גומעתך אלמוועודין עלא אללה ואהרון איש הוא אין תצמרו עליה: 12. וישלח - ובעת מוסה לינאדי לדתן ולאבירם בנין אליאב וקאלו לם נטלע: 13. המעט - אנכאן <קליל אין> טלעתנא מן ארץ נקט חליב ועסל לתמוותנא פיל בר אין איתרווסת עלינא איצא אתרווס: 14. אף - איצא לם אלא אלארץ נקט חליב ועסל גיבתנא ועטית לינא ורתיה חקליה וכרם אנכאן עיון אלארגל הימא תקלע לם ניטלע: 15. ויחר - ושתאר למוסה גרא וקאל קדאם אללה לא תלתיפית אלא הדתהון לם חמאר ואחיד מנהון סכרת ולם אסית אלא ואחיד מנהון: 16. ויאמר - וקאל מוסה אלא קרח אנתא וגמיע גומעתך כונו קדאם אללה אנתא והימא ואהרון גידא: 17. וקחו - וכידו רגול מגמרתו ותגעלו עליהון בכור ותקרבו קדאם אללה רגול מגמרתו מיתין וכמסין מגמרה ואנתא ואהרון רגול מגמרתו: 18. ויקחו - ואכדו רגול מגמרתו וגעלו עליהון נאר וגעלו עליהון בכור וויקפו באב כימית מיעאר ומוסה ואהרון: 19. ויקהל - וגווק עליהון קרח אלא גמיע גומעה אלא באב כימית מיעאר ותגלא כרם אללה אלא גמיע גומעה: 20. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה ואלא אהרון קאילא: 21. הבדלו - אנפרקו מן

קרח - ויקח - ותכעם קורח איבין יצהר איבין קהת איבין לוי ורתן ואבירם אבנין אליאב ואון איבין פלת בנין ראובן: 2. ויקמו - וקאמו קדאם מוסה וארגל מן בנין ישראל מיתין וכמסין שורפאת גומעה מעוזמין מיעאר ארגל ציט: 3. ויקהלו - ותגווקו עלא מוסה ועלא <אהרון> וקאלו אליהון כאפיה ליכון אין גמיע גומעה כלהון מקדסין ופי מבינהון אללה ואליש תתכברו על גוק אללה: 4. וישמע - וסימיע מוסה ונטאב עלא וגהו: 5. וידבר - וכלם אלא קרח ואלא גמיע גומעתו קאילא צביח ויעאריף אללה אלא אלדי לו ואלא אלמקדאס ויקריב אליה ואלא אלדי יסתכיר פי יקריב אליה: 6. זאת - האדי צנעו כידו ליכון מגאמיר

טז

קרח - ויקח - ותכעם קורח איבין יצהר איבין קהת איבין לוי ורתן ואבירם אבנין אליאב ואון איבין פלת בנין ראובן: 2. ויקמו - וקאמו קדאם מוסה וארגל מן בנין ישראל מיתין וכמסין שורפאת גומעה מעוזמין מיעאר ארגל ציט: 3. ויקהלו - ותגווקו עלא מוסה ועלא <אהרון> וקאלו אליהון כאפיה ליכון אין גמיע גומעה כלהון מקדסין ופי מבינהון אללה ואליש תתכברו על גוק אללה: 4. וישמע - וסימיע מוסה ונטאב עלא וגהו: 5. וידבר - וכלם אלא קרח ואלא גמיע גומעתו קאילא צביח ויעאריף אללה אלא אלדי לו ואלא אלמקדאס ויקריב אליה ואלא אלדי יסתכיר פי יקריב אליה: 6. זאת - האדי צנעו כידו ליכון מגאמיר

טז

1. ויקח - וירב, וכן בד, כת"א (ואתפלג), וכפירוש רש"י: וזהו שתרנם אונקלוס ואתפלג. נחלק משאר העדה להחזיק במחלוקת. ג: ואתכצאם, כיתר התרגומים, וכתב מעל השורה: ואכד, וסחב - שני תרגומים מילויים של לקח. 3. ובתוכם ח' - ב: ופי מאכניהון אווקר אללה - ובתוכם כבוד ה'. ג: נור אללה - שכנת ה', כת"א (ובניהון שריא שכנתא דה'). 10. כהנה - כניגוד לתרגום כהן - כאדם, תרגם תרגומנו, וכן ב, את כהנה כתרגום רס"ג, איומיה, וכן ד החולך כעקבות רס"ג. 15. נשאתי - הייבתי לעבוד בלא תמורת או נגד רצונו. וכן בגד: צכרת. והנכון כתרגומנו. וכן תרגם

מלקט - מקושש או מלקט. וכן בהמשך הפרק. 34. פרש - וכן בד. ג: אתפסר או אתביין - נתפרש או התברר. 38. ציצית - גדילים, וכן בג. ד: שראריב - כנראה טעות במקום: שראשיב, גדילים, כפירוש רש"י: על שם הפתילים התלויים בה; וכפירוש רד"ק: ענף הכנף, מה שנשאר מן האריג שהוא נתלה בו, וקרא צצית... כי רוב חוט הצצית הן הענף. תכלת - וכן בד. ג: סמאוי ר"ל אורק צאחי מתל אלסמא - תכלת, רוצה לומר כחול כהיר כמו השמים. 39. תתורו - תידו = ב: תיתורו - תתעו. ג: תנדנו - תזנו. אחרי לבככם ואחרי עיניכם - אחרי הרהור לבכם ואחרי מראה עיניכם, וכן בגד, כת"א (בתר הרהור לבכון ובתר חיו עיניכון).

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005